

Άνοιγμα του Τριωδίου και κλείσιμο κάθε διόδου της αμαρτίας!

Γράφει ο π. Αντώνιος Χρήστου*

Αγαπητοί Αναγνώστες με τη χάρη Του Θεού εισήλθαμε για άλλη μια φορά στο άνοιγμα του Τριωδίου, της ευλογημένης δηλαδή περιόδου της Εκκλησίας μας που διαβάζει και ψέλνει από το ομώνυμο λειτουργικό βιβλίο αλλά κυρίως σκοπό της είναι όλα τα μέλη να μετανοήσουμε και να προετοιμαστούμε πραγματικά για την περίοδο της Μεγάλης Σαρακοστής που και εκείνη με την σειρά της μας οδηγεί προς τη Μεγάλη Εβδομάδα τα άγια Πάθη, την Σταύρωση, την Ταφή, και προς την Ανάσταση που βιώνουμε με το βιβλίο του Πεντηκοσταρίου. Δυστυχώς όμως ο κόσμος θεωρεί την περίοδο του Τριωδίου εντελώς διαφορετικά από ότι η Εκκλη-

σία. Γι αυτό γράφουμε το άρθρο μας, μήπως καταλάβουμε και κυρίως τηρήσουμε σωστά αυτή την περίοδο όπως θέλει η Εκκλησία μας! Ας ξεκινήσουμε...

Το Τριώδιο, όπως αναφέραμε και στην εισαγωγή, έχει λάβει την ονομασία του από το ομώνυμο εκκλησιαστικό βιβλίο, το τριώδιο, το οποίο περιλαμβάνει τους ύμνους που ψάλλοντα στις εκκλησίες κατά τη συγκεκριμένη περίοδο. Οι ύμνοι αυτοί στον Κανόνα έχουν τρεις ωδές σε αντίθεση με τους υπόλοιπους ύμνους τις εκκλησίας και πλήρες κανόνες της Εκκλησίας, οι οποίοι έχουν εννέα ωδές. Αυτός είναι και ο λόγος που το βιβλίο αυτό, και κατ' επέκταση και η συγκεκριμένη χρονική περίοδος, ονομάστηκαν Τριώδιο.

Οι περισσότεροι από εμάς έχουν συνδέσει το Τριώδιο με τις Απόκριες και τα καρναβαλικά έθιμα, λόγω της σύνδεσης που έχουν κάνει οι άνθρωποι και το ξεφάντωμα πριν από τη μεγάλη Νηστεία της Σαρακοστής. Η άλλη του όμως διάσταση, είναι βαθιά εκκλησιαστική και σηματοδοτεί την εισαγωγή στη διαδικασία του εξαγνισμού του ανθρώπου μέσω της σαρανταήμερης ψυχοσωματικής νηστείας που ξεκινάει αυστηρά αμέσως μετά τις Απόκριες, αλλά και σταδιακά μας προετοιμάζει η Εκκλησία ήδη από την 1^η εβδομάδα του Τελώνου και Φαρισαίου σταδιακά.

Για την Ορθόδοξη Χριστιανική παράδοση, η περίοδος του Τριωδίου είναι μια κινητή περίοδος, η οποία διαιρείται σε τρεις μικρότερες, δηλαδή Κυριακή Τελώνου και Φαρισαίου μέχρι Κυριακή της Τυροφάγου (προπαρασκευαστικές εβδομάδες), Καθαρά Δευτέρα μέχρι το Σάββατο Του Λαζάρου (Μεγάλη Σαρακοστή) και Κυριακή των Βαΐων το βράδυ μέχρι το Μεγάλο Σάββατο (Μεγάλη Εβδομάδα) πριν την Ανάσταση.

Κάθε Κυριακή των πρώτων τριών εβδομάδων έχει τη δική της σημειολογία. Οι Κυριακές του Τριωδίου είναι οι γνωστές εξής: α) Τελώνου και Φαρισαίου (Η έννοια της μετάνοιας και ταπείνωσης σε αντίθεση με την έπαρση και αυτοδικαίωση) β) Ασώτου (Η επιστροφή στην πατρική εστία) γ) Απόκρεω (Το Ευαγγέλιο της Κρίσεως και όλοι θα κριθούμε κατά πόσο στεκόμαστε ή όχι στις ανάγκες των συνανθρώπων και δ) Τυροφάγου (Η ανάμνηση της Εξορίας από την αληθινή και πραγματική μας πατρίδα όλων τον Παράδεισο).

Την πρώτη εβδομάδα γίνεται «κατάλυση στα πάντα», δηλαδή τρώγεται ελεύθερα κάθε φαγητό ακόμα και την Τετάρτη και Παρασκευή. Για το λόγο αυτό ονομάζεται «ελεύθερη» ή «αμολητή».

Την δεύτερη εβδομάδα του Τριωδίου γίνεται «κατάλυση στα πάντα» όλες τις ημέρες εκτός της Τετάρτης και Παρασκευής όποτε απέχουμε ακόμα και από τα λαδερά φαγητά όπως και τις ημέρες της Μεγάλης Σαρακοστής. Την Πέμπτη της δεύτερης εβδομάδας στην Ελλάδα υπάρχει το έθιμο της Τσικνοπέμπτης, κατά την οποία καταναλώνονται κρεατικά, δεδομένου ότι μετά από τρεις ημέρες αρχίζει ουσιαστικά η νηστεία της Σαρακοστής. Η τρίτη εβδομάδα του Τριωδίου είναι αυτή της Τυροφάγου ή Τυρινής, οπότε όλες τις ημέρες γίνεται κατάλυση σε όλα τα γαλακτοκομικά προϊόντα του αυγού, των ψαριών και φυσικά του ελαιόλαδου, απαγορεύεται όμως η κρεατοφαγία. Τέλος, την τρίτη Κυριακή της Απόκριάς, πριν από την Καθαρά Δευτέρα, αρχίζει η περίοδος της Μεγάλης Σαρακοστής, δηλαδή της νηστείας των σαράντα ημερών που προηγείται του χριστιανικού Πάσχα.

Φυσικά σκοπός του Τριωδίου δεν είναι να μας αλλάξει απλά διατροφικές συνήθειες και να μας δυσκολέψει με το φαγητό. Σκοπός είναι αυτό που λέει και ο τίτλος του άρθρου μας, να κλείσουμε κάθε δίοδο που μας οδηγεί στην αμαρτία, δηλαδή στον χωρισμό μας από τον Θεό. Για να γίνουν όμως τα μεγάλα και πνευματικά, ξεκινάμε από τα μικρά και υλικά γιατί αν δεν πούμε όχι στα μικρά πως θα πούμε στα μεγάλα; Σκοπός είναι να μην ασχολούμαστε με το τι θα φάμε και τι θα πιούμε, όλα αυτά να είναι απλά και λιτά, ώστε να δίνουμε προτεραιότητα, στην προσευχή, την άσκηση, την συχνή λατρευτική και μυστηριακή ζωή! Να περισσεύουν χρήματα ώστε να τα δίνουμε φιλανθρωπία (άσχετα ότι φτάσαμε τα νησίσιμα να είναι ακριβότερα από τα αρτύσιμα). Όταν περιορίζουμε συνειδητά τις υλικές μας ανάγκες πραγματικά είμαστε ελεύθεροι στα πνευματικά, αλλά πάντοτε με την καθοδήγηση του πνευματικού μας και χωρίς πολλές υπερβολές ιδιαίτερα όταν υπάρχουν λόγοι υγείας που δεν επιτρέπουν τέτοιους είδους πνευματικούς αγώνες, γιατί είμαστε παθοκτόνοι και όχι σωματοκτόνοι! Κυρίως να μην επηρεαζόμαστε από τον προ Χριστιανικό κόσμο, που αν και είναι πλέον στην αφάνεια, εν τούτοις τα καρναβαλικά έθιμα που είναι αντίθετα με τις χριστιανικές καταβολές

μας και όλα αυτά που είδαμε στο κύριο άρθρο μας, το ρίχνει «έξω» σε διασκεδάσεις και δήθεν έθιμα που δεν έχουν καμία σχέση με τον σκοπό της Εκκλησίας. Να προσέξουμε να μην παρασυρθούμε αλλά να μείνουμε σταθεροί στην χριστιανική μας παράδοση! Αμήν!

*Ο [π. Αντώνιος Χρήστου](#) είναι Προϊστάμενος Ιερού Ναού Προφήτου Ηλία Κορμπι- Βάρης, της Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και Κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Ελληνικό Ανοιχτό Πανεπιστήμιο.